

LIBRIS

We know
books

© Editura EIKON

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice (CNCS)

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Iftime, Adrian Vasile

Clandestin în Parnas / Adrian Vasile Iftime ; pref. de
Liviu Apetroaie. - București : Eikon, 2025
ISBN 978-606-49-1371-5

I. Apetroaie, Liviu (pref.)

821.135.1

DTP: Ruxandra Nițescu

Editor: Valentin Ajder

Adrian Vasile Iftime

CLANDESTIN ÎN PARNAS

E I K O N

București, 2025

Din coasta lui Adam / 10
Erată la o iubire / 11
Bilet fără retur / 12
Cărți nescrise / 13
Printre rânduri / 14
La început a fost cuvântul / 15
Déjà vu / 16
Viață / 17
Ceasul / 18
Salt in doi / 19
Cândva / 20
Clandestin / 21
Păsări călătoare / 22
Dezamăgire / 23
Un pic de har / 24
Măști / 25
Vers alb de cuvânt / 26
Prima amintire / 27
Ultimul pahar / 28
Penitență / 29
Același loz / 30
Trecători / 31
Nostalgie / 32
Iarna nu abdică / 33
Eu / 34
Odată / 35
De vorbă cu viața / 36
Vara trecută / 37
Rămas bun / 38
Cuvinte / 39

Dor de ducă / 40
Rânduri / 41
Vis rătăcit / 42
File de poveste / 43
N-am să mor / 44
Rădăcini / 45
Zbor / 46
Poeții / 47
Viața viitoare / 48
Mâine / 49
Un veac / 50
Marele Apus / 51
Viața în culori / 52
Început / 53
Adăpost / 54
Atâtea ierni / 55
Devreme / 56
Zvonuri / 57
Inimă la patru ace / 58
O fereastră / 59
Povești de adormit adulții / 60
Dovadă / 61
Prizonier / 62
Ultima carte / 63
Colivii de timpÂ / 64
Amintiri ieșene / 66
Eu / 67
Timp / 68
Ce să-ți scriu? / 69
Miazănoapte / 70
Glasul tău de Ană / 71
Uitările / 72
Noi / 73
Martor / 74

Ultima redută / 75
Trecere / 76
Regăsire / 77
Poveste alb-negru / 78
Epopée / 79
Într-un târziu / 80
De dragoste / 81
Stop cadru / 82
Erată / 83
Resemnare / 84
Supraviețuire / 85
Răscruce de timpuri / 86
Nemurire / 87
Amintire / 88
Povești nemuritoare / 89
Primele iubiri / 90
Imperii de humă / 91
Crez / 92
Nu mă uita / 93
Depărtare / 94
Totul sau nimic / 95
Dor / 96
Respir / 97
Melancolie / 98
Efemer / 99
Five o'clock / 100
Copilăria / 101
Noul asfințit / 102
Minunea de a fi / 103
Eternele iubiri / 104
De mâine / 105
A doua oară / 106
Când vei uita / 107
Vieți de împrumut / 108

Ultima țigară / 109
Trup de tină / 111
Oricât / 112
E noapte / 113
Viață după moarte / 114
Stele fără nume / 115
Mai vânăm iluzii / 116
Carte poștală / 117
Abis / 118
Părerii de rău / 119
Alte ploi / 120
Rătăcit prin veac / 121
Povești pentru copii / 122
Umbre / 123
Precum Icar / 124
Pretexte / 125
Teatru de revistă / 126
Poveste din Copou / 127
Inimă rea / 128
Phoenix / 129
Happy-end / 130
Înfiere de toamnă / 131
Tăcerile / 132
Înaltul / 133
Roata / 134

Din coasta lui Adam distinsă doamnă
Vei evada în versuri mai spre toamnă
Când întâlnirea noastră de o vară
Ne va rosti... pentru a câta oară

O altă despărțire ca la carte
Din struguri ce vorbesc prin multe fapte
Dintr-un sărut mocnit... știi tu anume
Vor mai rămâne opere postume

Îmi amintesc de tine bunăoară
Te-ai lepădat de toate într-o seară
Și ai uitat în palma sorții mele
Două cuvinte, două, dar prea grele

Te-ai dat de ceasul morții printre șoapte
Și-ntr-un târziu, într-un târziu de noapte
Doar ploaia a rămas să ne cunune
Rostind, din picături, iubiri pe nume

Beau azi paharul care mă condamnă
Pe drumul cel dintâi, stimată doamnă
Când nu știam ce-i rău și ce e bine
Dar împărțeam tăcerile cu tine.

Erată la o iubire

Am vrea ca prin minune acum să se mai poată
Călcând cu pașii tandri pe un tărâm în doi
Să inventăm din palme mereu aceeași roată
Pe drumul cu sens unic al trecerii din noi

Prin vise adunate de-atâtea mii de stele
Un zbor înalt ne-ncearcă în golul din priviri
Și vin iar pescărușii la malul mării mele
Cum s-ar întoarce-acasă azi vechile iubiri

Eu te găesc aceeași deși puțin mai tristă
Ce răsărit de soare mai porți prin ochii tăi?
Doar lacrima ce curge mai pierde o batistă
Și jarul poartă urma atâtor vâlvătăi

Pe un covor de alge plutim ca-ntr-o erată
Și ne-amăgește rolul *vânărilor de vânt*
Ne cheamă iar iubirea cât să mai uite-o dată
De boala prematură a iernii din cuvânt

E totuși un refugiu și drumul către noapte
Când sorții ne îndeamnă spre-atâtea dezrobiri
Ne mai cunună cerul cu miile de șoapte
Și ne mai mint cu jocul eternele iubiri.

Azi ne cunună anii pe-ndelete
Prin amintirea unui gând sprintar
Tu porți doar urma unei verighete
Eu rătăcesc cuvinte pe trotuar

E totul stabilit să se repete
E lună plină iar în calendar
Dintr-un sărut menit să ne îmbete
Dezleg un rebus pe-un colț de ziar

Oricât ne-am despărți târziu în noapte
Nu știu de unde și nu am habar
În mine mai vorbește printre șoapte
Tăcerea verii dintr-un an impar.

Înalț de-o vreme zmeie de hârtie
În zborul meu spre alte dimineți
Nu știu cu noi pe lume ce-o să fie
Doi călători prin soarta altor vieți

În ochii mei prea verzi se face seară
Ghețarii de la nord se vor topi
Aștept același tren ca prima oară
Am un bilet fără retur de-o zi.

Cărți nescrise

Mai pleacă-o zi de vară peste obloane trase
Iar cucuveaua cântă un dor de ducă viu
Din coasta mea apasă printre iubiri rămase
Sărutul prefăcut din focul vinețiu

Ne regăsim, iubito, în cărți nescrise încă
Sunt peștorul orei ce a pierdut un veac
Am tot cioplit în piepturi același vârf de stâncă
Bolnav de-atâta moarte am căutat un leac

Te chem în anotimpuri tot risipind cuvinte
Nici trupul nu mai crede în pasul meu dintâi
Tu lasă-ți părul liber uitând de cele sfinte
Când respirăm pe viață un ultim: Mai rămâi!

Să mai ghicim în palme destine sfărâmate
Iar din iubirea noastră trăită clandestin
Vom da pe față astăzi doar visuri amânate
Cât încă e devreme în cupele de vin.

Oricât belșug ar fi în verighete
Ne-apasă taina unor amintiri
Ce își trimit priviri prea indiscrete
Din spinii unei vechi iubiri

Vom da cu banul la căderea nopții
Să respirăm la început de zi
Iar vinul învechit din fața porții
Doar el ne-ar mai putea acum minți

Că mai trăim măcar într-o poveste
Din adevărul tău cel preferat
Ce s-a născut cândva fără de veste
Cu un final oricum neașteptat

Ne despărțim, iubito, printre rânduri
Când viața asta m-ar mânca de viu
Destulă moarte a căzut pe gânduri
Mai fluier prin biserici a pustiu

De plumbul ce apasă pe picioare
A-mbătrânit și pasul dintre noi
Lăsând pe drumuri păsări călătoare
O altă toamnă va sfârși în ploii.

La început a fost cuvântul

azi vorbele goale le rostim adesea
se joacă în palme talantul iubirii și al trădării
tăcerile sunt de aur
Dumnezeu a fugit un pic sa se odihnească de atâta
singurătate
iubirile mor in numele dreptății
iar nunțile îmbătrânesc de prea multe declarații de
dragoste

cuvântul s-a prefăcut în timp
timpul meu zboară printre degetele tale
degetele tale mai poartă vorbe nespuse
rezemate pe tâmplile mele albite de prea multe rime
eșuate în doi

ne dor mâinile picioarele și ne e sete de cuvinte
de o vorbă bună

la început a fost cuvântul
azi cuvântul s-a ascuns de mine de tine
plecările din noi sunt tot mai dese
iar cucuveaua cântă un veac de iertare

Am învățat, iubito, să mă frâng
Printre catrene date deoparte
Și doar în palme azi mai pot să strâng
Tăcerile ce strigă de departe

Am mai trecut pe vechiul pod de flori
Nu am vândut iubirea pentru pâine!
Cât de ușor în viață poți să mori,
trăind poveștile de azi pe mâine

Cu fericirea n-am făcut vreun târg,
Dar orice primăvară care vine
Îmi amintește că vor da în pârg
Cuvintele rostite pentru tine

Mă poartă goana regilor nomazi
Prin labirintul vorbelor străpunse
Eu pot să te opresc, tu vrei să cazi
Pe urmele iubirilor ascunse

Viață

Am pășit desculț prin iarbă, nu cumva să mai sfărâm
Un suspin de astă-vară, frunză pe un caldarâm
Tot în goana după tine, sclav al timpului rămas,
Bate gongul unei piese, iar s-a mai oprit un ceas

Viață plină de iluzii, pentru care unii pier,
După un infarct în noapte și-un oftat răcit de ger,
Mulți bețivi, ostași de frunte, ai redutei de doi bani,
Scriu pe cruce jurăminte șterse după câțiva ani

Viață, foi de măracine peste trupul meu rebel,
Plin de ploi și gol de zile, mai înalț câte-un castel,
Cântă-n mine depărtarea pașilor pierduți în vânt
Și cu toate astea viață, te mai cred tot pe cuvânt

Cap și pajură pe fruntea unui vechi destin în doi,
Ne-mbățam cu apă rece prinși în veacul de apoi,
Cupidon de modă veche, trag cu arcul în eter,
După-atâta foc de paie, ce-aș putea să îți mai cer?